

Francesc M. Rotger

Cap a mitjans dels vuitanta, més o manco, un jovenet de Barcelona amb un llinatge curiós i repetitiu (Belbel; belbel) guanyava una de les primeres convocatòries del premi Marqués de Bradomín, per a autors espanyols de menys de trenta anys, que convocava l'aleshores Instituto de la Juventud del Govern central. El text guardonat va ser objecte d'una posada en escena, sembla que lamentable, als aleshores Encuentros de Cabueñas (Astúries), i feia la impressió que Belbel havia de desaparèixer d'escena (mai millor dit). Però no; han passat uns deu anys, potser una mica més, i Sergi Belbel, encara un "jove" creador, és un dels autors (i directors) de teatre més rellevants de Catalunya; fa poc ha començat a fer carrera, també, a Madrid; la capital de l'Estat prova de sortir de la seva misèria teatral de les

darreres temporades amb la importació de cervells des de Barcelona.

Ara, Sergi Belbel ha estat també traslladat al cinema (la seva obra, millor dit) amb *Carícies*, de Ventura Pons, que, si no record malament, és el seu primer text adaptat al llenguatge cinematogràfic. L'obra de teatre, amb el mateix títol, es va estrenar al Romea de Barcelona crec que el 1992 i, a diferència d'altres creacions seves, com *Després de la pluja*, per exemple, sembla que no va tenir gaire èxit. Un grup d'excel·lents intèrprets procedents del teatre català (Rosa Maria Sardà o Jordi Dauder, pos per cas) participen a la pel·lícula, curiosament anunciada a la cartellera de cinema de Palma com "Cinema en català no subvencionat".

La carrera de Sergi Belbel, encara curta, és impressionant: de la direcció

i part dels textos de *Homes!* a una excel·lent posada en escena de *L'hostalera* de Goldoni, passant per *Sóc llejja*, que no fa gaire es presentava a l'Auditori de Palma, o un dels darrers premis Born de Ciutadella, o el Premio Nacional de Teatro. De fet, *Carícies* s'ha posat en escena a diferents països d'Europa i Amèrica. Ara, amb la pel·lícula de Ventura Pons, sembla que el cinema també descobreix aquest "jove" creador, autor i director d'inquietuds urbanes, molt feiner i de vegades irregular (com tothom), que ha contribuït de manera decidida, els darrers anys, al fet que el teatre en llengua catalana sigui un dels més atractius del panorama escènic internacional. De fet, Sergi Belbel és capdavanter d'una nova dramaturgia en català que també està donant els seus fruits aquí, a les Illes Balears. ❖

